

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*⁸

Wetgeving/Législation

Wet 4 april 2014 betreffende bescherming van het cultureel erfgoed onder water, BS 18 april 2014, p. 33729

KB 25 april 2014 betreffende de bescherming van het cultureel erfgoed onder water, BS 14 mei 2014, p. 39028

ZEE

Archeologische en historische voorwerpen – Bescherming van het cultureel erfgoed onder water

MER

Objets historiques et archéologie – Protection du patrimoine culturel sous-marin

Deze wet geeft uitvoering aan het Verdrag van Parijs van 2 november 2001 ter bescherming van het cultureel erfgoed onder water. Elke “vondst” – dit is elke ontdekking van sporen van menselijke aanwezigheid met een cultureel, historisch of archeologisch karakter – in de territoriale zee, en elke vondst die zich minstens 100 jaar onder water bevindt in de EEZ of op het continentaal plat moet onmiddellijk gemeld worden aan de gouverneur van West-Vlaanderen. Van deze meldingen wordt een elektronisch register bijgehouden, dat voor iedereen toegankelijk is. Door deze melding wordt de Belgische Staat eigenaar van de vondst, tenzij het gaat om schepen of vliegtuigen die eigendom zijn van een andere Staat. De bevoegde minister beslist vervolgens of de vondst te beschouwen is als “cultureel erfgoed onder water”. Zo ja, worden de nodige maatregelen getroffen om dit erfgoed te beschermen. Indien niet wordt de eigendom van de vondst overgedragen aan de vinder.

Wet 15 mei 2014 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer, BS 12 juni 2014, p. 44584

VERVOER

Spoorwegvervoer – Rechten en plichten reizigers

TRANSPORT

Transport ferroviaire – Droit et obligations de voyageurs

Verordening (EG) 1371/2007 legt diverse rechten en verplichtingen vast van reizigers in het treinverkeer. De wet van 15 mei 2014 bepaalt op welke wijze het toezicht op de naleving van deze verordening wordt georganiseerd, bij welke instantie en op welke wijze klacht kan worden ingediend, en via welke procedures administratieve boetes kunnen worden opgelegd wegens niet-naleving van de verplichtingen opgelegd door de Verordening.

⁸ Advocaat te Antwerpen, docent Erasmus Universiteit Rotterdam.

Rechtspraak/Jurisprudence

Supreme Court of Canada 23 april 2014

Peracomo Inc. / TELUS Communications Co.

Zaak: Docket: 34991

VERVOER

Zeevervoer – Aansprakelijkheid van de zeevervoerder – Beperking van aansprakelijkheid – LLMC verdrag – Doorbraak van de beperking (art. 4 LLMC) – Bewuste roekeloosheid

TRANSPORT

Transport maritime – Responsabilité du transporteur maritime – Limitation de responsabilité – Convention LLMC – Limitation non valable (art. 4 LLMC) – Témérité volontaire

Dhr. Vallée, enig aandeelhouder van de vennootschap Peracomo Inc., was een professionele visser. In 2005 raakte het anker van zijn boot vast achter een ondergrondse kabel toen hij aan het vissen was in de St. Lawrence rivier. Enige tijd later zag dhr. Vallée in een lokaal museum een of andere kaart (hij kon later niet meer zeggen om wat voor soort kaart het precies ging) met daarop handgeschreven het woord “abandonné”. Hieruit leidde dhr. Vallée af dat de kabel die hij geraakt had niet meer in gebruik was. In 2006 raakte het anker van zijn boot opnieuw vast achter de kabel. Aangezien dhr. Vallée meende dat de kabel niet meer in gebruik was, heeft hij deze toen gewoon doorgezaagd. In werkelijkheid bleek de kabel wel nog in gebruik te zijn, wat leidde tot zeer aanzienlijke schadeclaims door de eigenaars van de kabel. Peracomo Inc., als eigenaar van het schadeveroorzakende schip, riep daarop de aansprakelijkheidsbeperking conform het LLMC verdrag in (d.w.z. “Convention on Limitation of Liability for Maritime Claims”). De eigenaars van de kabel voerden daartegen aan dat dhr. Vallée opzettelijk, of alleszins bewust roekeloos gehandeld had, wat beperking van aansprakelijkheid uitsluit (art. 4 LLMC).

Doorbreking van de beperking onder het LLMC verdrag vereist een persoonlijk handelen van de partij die de beperking inroept. *In casu* stelde dit geen probleem, aangezien dhr. Vallée enig aandeelhouder en bestuurder was van zijn vennootschap Peracomo Inc.

Vervolgens stelde zich de vraag of dhr. Vallée opzettelijk of bewust roekeloos gehandeld had in de zin van artikel 4 LLMC. Dat dhr. Vallée opzettelijk en bewust de kabel doorgezaagd had, stond buiten kijf. Het Hof oordeelde echter dat dhr. Vallée, door aldus te handelen, niet de intentie had om de schade te veroorzaken zoals die zich uiteindelijk heeft voorgedaan, en zich zelfs niet bewust was dat zijn handelingen dergelijke schade zouden kunnen veroorzaken. Hoewel dhr. Vallée zeer lichtzinnig tot de conclusie was gekomen dat de kabel niet meer in gebruik was, was hij hier persoonlijk van over-